

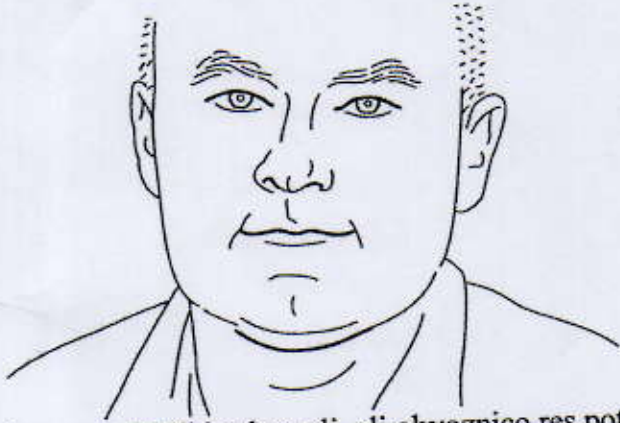
Vihrajo zelene zastave

PRILOGA 3

Vir / Avtor: Primož Knez

4. julij 2013 (nazadnje spremenjeno: 9:04 3. julij 2013)

Kanalci so se prejšnji teden skregali zaradi obvoznice okoli kraja, zaradi katere težki tovornjaki ne bi vozili prek znamenitega kamnitega mostu, pač pa ob železnici čez vrtove domačinov in po novem mostu na drugo stran. Mimogrede bi podrli še spomenika padlim borcem in slikarju Ivanu Čargu. Že res, da se tovornjaki ne bi več vozili čez most, bi se pa po novem mimo hiš in, kot pravijo Kanalci, se bodo turisti potem še bolj množično vozili mimo Kanala, tako da v lokalnem bifeju še kave ne bi več spili

In so se udarili in skregali, ali obvoznico res potrebujejo ali pa bi, kot že stoletja, mirno lahko shajali tudi brez nje. Mimogrede, o isti zadevščini so se skregali že pred dvajsetimi leti.

Dragi Kanalci! Zakopljite bojne sekire, pospravite urbanistične načrte, umaknite stražo izpred spomenika padlim borcem. To vašo nesrečno obvoznico bodo morda, ampak res morda, uporabljali vaši vnuki, če ne celo pravnuki. Zapeljite se v Škofjo Loko in izvedeli boste, zakaj.

Tam vas bodo najprej vprašali, kaj ima začetek in konec, v sredini ga pa nič ni. Odgovor je Ločanom jasen: škofjeloška obvoznica! Štirideset let jo že načrtujejo, popravljajo, gradijo, prestavljajo, ustavljajo gradnjo, spet načrtujejo in spet popravljajo ter spet malo gradijo. In je po štiridesetih letih od obvoznice le začetek v Suhi in konec v Zmincu in nekaj sto metrov luknje pod hribom. Tovornjaki in ves preostali promet z izpušnimi plini in prašnimi delci vred pa ves ta čas uničujejo eno najlepših srednjeveških mest daleč naokoli. In niso Ločani prav nič veseli, da se vsi vozijo skozi njihovo mesto in se morda kdo ustavi in popljuje državo in občino in vse skupaj pošlje v tri krasne, na kavo pa ravno tako ne gre.

Gradnja ali bolje rečeno negradnja obvoznice mimo Škofje Loke je vzorčni primer, kako (ne) deluje naša država. Po desetletjih prerekanj o tem, kje jo bodo sploh speljali, so se odločili, da bodo vas Suha presekali na pol, cesto nato porinili v hrib, na drugi strani podrli nekaj hiš in jo nato priključili nazaj na glavno cesto skozi Poljansko dolino. Seveda so si nakopali gnev vaščanov Suhe. Potem so za gradnjo zbrali naše vrle gradbince in samo Hilda se ni slikala ob polaganju temeljnih kamnov, vsi drugi od Ivana do Dušana pa so se hvalili, kako jo bodo zgradili v rekordnem času. Pa je propadel Ivan in je posel prevzel Dušan. Za malo več denarja, seveda. Pa je propadel Dušan in je posel prevzel... No ja, tega pa še ne vemo. Je država (za še malo

več denarja, seveda) izbirala in izbirala in na koncu izbrala takega, ki ni bil vseč drugemu in se je pritožil tretjemu in je ta pritožbo oddal četrtemu in je četrti odločil, da morajo vajo ponoviti še enkrat. In je država vajo ponovila in je že skoraj izbrala, ko se je peti pritožil tretjemu in je tretji pritožbo oddal četrtemu in je četrti rekel, da mora država vajo ponoviti še enkrat.

In tako v Škofji Loki ponavljajo in ponavljajo, čas pa teče. Čas pa je v takih zadevah dobesedno denar, saj nam je tega za gradnjo obvoznice dala kar naša mama Evropa in je rekla, da ga lahko imamo, če bomo res pridni in vse skupaj lepo in pošteno zgradili v vsaj približno uglednem času, če ne nam bo denar vzela nazaj, pa naj si ga potem kar sami zaslužimo. Še malo, pa bo prišla in pobrala, kar je njenega. Od obvoznice pa bo ostala le tista šala o tem, kaj ima začetek in konec...

Zato te dni namesto državnih v starem mestnem jedru Škofje Loke vihrajo zelene zastave z napisom 40 let v opomin državi in njeni nesposobnosti. In v poduk raznim kanalcem, ki se kregajo zaradi obvoznic, saj je njihov prepir čisto odveč. Ločani niso prav nič veseli, da se vsi vozijo skozi njihovo mesto in se morda kdo ustavi in popljuje državo in občino in vse skupaj pošlje v tri krasne, na kavo pa ravno tako ne gre.